

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 90.026 van 4 oktober 2000

A. 74.571/VI-14.157

In zake : **de N.V. Source Informatics Belgium, die de
N.V. Source Belgium geworden is,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Etienne WERY, advocaat,
Coghenlaan 214
1180 Brussel,

tegen :

de Orde der Geneesheren, vertegenwoordigd door de
Nationale Raad,

de Jamblinne de Meuxplein 32
1030 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER ,

Gezien het op 5 juni 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij
de naamloze vennootschap SOURCE INFORMATICS BELGIUM de
nietigverklaring vordert van “het advies van de Orde der Geneesheren van 22 maart
1997 betreffende haar project inzake de verwerking van farmaceutische gegevens”;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord
en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer NIHOUL, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 december 1999 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 27 september 2000;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. JONGEN, loco Mr. WERY, advocaat, die voor de verzoekende vennootschap verschijnt, en van Mr. JOASSART, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer NIHOUL, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. Op 22 maart 1997 heeft de Nationale Raad van de Orde der Geneesheren het volgende advies uitgebracht, dat de bestreden handeling vormt :

" Wat betreft het "SOURCE"-project inzake het verzenden van gegevens betreffende doktersvoorschriften die de mogelijkheid bieden de arts te

identificeren, die verzameld worden bij apothekers en gebruikt worden voor commerciële doeleinden, is de Nationale Raad van oordeel dat deze gegevens privé-gegevens en persoonsgegevens zijn.

De Nationale Raad verwijst in deze zaak naar aanbeveling nr. 01/96 van 23 september 1996 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer betreffende de mededeling van persoonsgegevens.

De overzending van gegevens betreffende doktersvoorschriften waarbij de identiteit van de voorschrijvers wordt vermeld, zelfs met hun instemming, is strijdig met de beroepsethische regels. Deze werkwijze kan er inzonderheid toe leiden dat de arts die voorschrijft zijn therapeutische vrijheid moet prijsgeven en kan aanleiding geven tot een samenspanning tussen de artsen en de farmaceutische industrie”.

Overwegende dat de verwerende partij de niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt doordat, inzonderheid, “de bestreden handeling niet kan worden beschouwd als een administratieve handeling, in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State”; dat ze aanvoert dat een beroep dat tegen een advies ingesteld wordt in principe niet-ontvankelijk is, dat een onderscheid behoort te worden gemaakt tussen het advies en de uitvoerbare handeling, die wel vatbaar is voor nietigverklaring, en dat er, te dien einde, niet met de benaming van de handeling, maar met de strekking ervan en de bedoeling van de stellers ervan rekening moet worden gehouden, omdat hun wil om een beslissing te nemen kan blijken uit de bewoordingen, de toon en de grammaticale constructies die worden gebruikt; dat ze stelt dat ze, door te werken met de woorden “(...) de Nationale Raad is van oordeel dat” en door de bestreden handeling te redigeren in de aantoonende of de voorwaardelijke wijs, niet de bedoeling heeft gehad er een dwingend karakter aan te geven, maar er zich toe bepaald heeft haar mening over het project van de verzoekende vennootschap kenbaar te maken, “waarbij de artsen volledig vrij blijven om te handelen onder hun eigen verantwoordelijkheid”;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap in haar wederantwoord stelt dat de woorden “de Raad is van oordeel dat” in het onderhavige geval niet kunnen worden beschouwd als de uitdrukking van een louter advies, omdat de rest van de bestreden handeling op een “duidelijk beslister toon” verwoord

is; dat ze aanvoert dat, hoewel de verwerende partij er zich toe beperkt heeft vorige adviezen over te zenden aan de voorzitters van de verschillende provinciale orden, ze aan de bestreden handeling toch een ruime verspreiding heeft gegeven bij alle artsen van het Rijk, waarbij ze aldus haar bedoeling heeft te kennen gegeven om aan deze tekst de gelding van een regelgevende circulaire te geven; dat ze het “evident (acht) dat een arts die, na deze motie te hebben ontvangen, de omstreden gegevens aan de verzoekende vennootschap zou mededelen, ipso facto zou kunnen worden vervolgd wegens een overtreding van de beroepsethische regels”;

Overwegende dat de bestreden handeling niet op een gebiedende wijze geredigeerd is; dat ze geen verplichting, verbod of beperking bevat; dat de verzoekende vennootschap ten onrechte beweert dat ze aan alle artsen van het Rijk overgezonden is, daar uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij ze alleen heeft bezorgd aan de voorzitters van de verschillende provinciale raden van de Orde der geneesheren, met de aanbeveling om ze zo vlug mogelijk te verspreiden onder de artsen die ingeschreven zijn op de lijst van de Orde; dat een dergelijke handeling, die de verwerende partij gesteld heeft met toepassing van artikel 15, § 2, van het koninklijk besluit nr. 79 van 10 november 1967 betreffende de Orde der geneesheren, dat bepaalt dat de Nationale Raad onder meer tot taak heeft gemotiveerd advies te geven over algemene vragen, over beginselvraagstukken of over regelen van medische plichtenleer, alleen als een advies kan worden beschouwd, en niet als een uitvoerbare beslissing die nadeel kan berokkenen; dat de exceptie dient te worden toegewezen;

Overwegende dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid die de verwerende partij hieraan ontleent dat de beslissing om het onderhavige beroep in te stellen genomen zou zijn door de raad van bestuur van de verzoekende vennootschap, terwijl die niet regelmatig samengesteld was, niet behoeft te worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verzoekende vennootschap.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op vier oktober tweeduizend door :

de HH.	CLOSSET,	voorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch. -L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.